

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce **L. M.**, bytem v K. n. H., S. 61, zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem se sídlem v Olomouci, Wellnerova 1322/3c, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, **o žalobě na ochranu proti nečinnosti**,

t a k t o :

I. Žalovaný **j e p o v i n e n** vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějov, stavební úřad, č. j. SÚ/549/03-Ing.Ko ze dne 22. 3. 2003 do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Tomáše Vymazala.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal toho, aby žalovaný vydal rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, stavebního úřadu, č. j. SÚ/549/03-Ing. Ko ze dne 22. 3. 2003. Posledně jmenovaným rozhodnutím byla Magistrátem města Prostějova povolena změna stavby před jejím dokončením. Jednalo se o výstavbu bytových domů – bytový dům podsklepený č. 5, 6 na pozemku parc. č. 221/1, č. 236/1, č. 238/4, č. 240, č. 241/1, č. 242, č. 445, č. 454, č. 479/1 v k. ú. Krasice. Povolená změna se týkala pozemku parc. č. 242/3 v k. ú. Prostějov.

[2] V žalobě ze dne 18. 11. 2015 žalobce namítal, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2013, čj. 62 A 72/2012 – 96, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce do shora citovaného rozhodnutí Magistrátu města Prostějova a že žalovaný od té doby do 12. 8. 2015 neučinil žádný úkon. Posledním úkonem (žalovaného) byla výzva k seznámení s podklady rozhodnutí, na kterou žalobce reagoval podáním ze dne 26. 8. 2015. Na základě návrhu na přijetí opatření proti nečinnosti Ministerstvo pro místní rozvoj žalovanému dne 28. 8. 2015 přikázalo vydat rozhodnutí o odvolání do 30. 9. 2015.

[3] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že odvolání žalobce obdržel dne 12. 1. 2012. Po vydání rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2013, čj. 62 A 72/2012 – 96, žalovaný, vázán jeho právním názorem, posoudil, zda se jedná o odvolání a stejně jako krajský soud dospěl k závěru, že jde o žádost o přiznání postavení účastníka řízení, nikoli o odvolání. Proto žalovaný dne 18. 11. 2015 vrátil stavebnímu úřadu Magistrátu města Prostějova spisovou dokumentaci s podáním posouzeným jako žádost žalobce o přiznání postavení účastníka řízení.

[4] Dne 10. 2. 2016 žalovaný doplnil, že dne 2. 2. 2016 vyzval Magistrát města Prostějova, stavební úřad, k postoupení podkladů a stanoviska ve věci žalovanému.

[5] V doplnění žaloby ze dne 19. 2. 2016 žalobce namítl, že v řešeném případě nelze vést řízení o přiznání postavení účastníka řízení, je třeba rozhodnout o podaném odvolání a v odvolacím řízení posoudit účastenství jako předběžnou otázku. K tomu žalobce přiložil oznámení Magistrátu města Prostějova o zahájení řízení o účastenství žalobce ze dne 11. 2. 2016.

[6] Podle sdělení žalovaného Magistrát města Prostějova vydal dne 26. 2. 2016 rozhodnutí, jímž žalobci nepřiznal postavení účastníka řízení o změně shora citované stavby.

[7] Soud dne 29. 2. 2016 dotazem u žalovaného zjistil, že nebylo vydáno rozhodnutí o odvolání žalobce a že byla vydána rozhodnutí citovaná výše.

[8] Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu,*

může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

[9] Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 30. 4. 2009 doručil žalovanému podání ze dne 28. 4. 2009, nazvané „odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu Prostějov“ ze dne 30. 12. 2003, č. j. SÚ/5276/03-Ing.Ko, a namítl, že je účastníkem stavebního řízení, přičemž důvody konkretizoval, a požádal o doručení tohoto rozhodnutí.

[10] Poté žalovaný obdržel dne 12. 1. 2012 odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, stavebního úřadu, ze dne 22. 3. 2003, které zamítl dne 20. 6. 2012 jako nepřípustné.

[11] V řízení pod sp. zn. 62 A 72/2012 Krajský soud v Brně ohledně citovaného podání žalobce zavázal žalovaného, aby posoudil, zda se v případě podání doručeného žalovanému dne 12. 1. 2012 skutečně jedná o odvolání.

[12] Žalobce vyčerpal opravný prostředek, k jeho návrhu Ministerstvo pro místní rozvoj uložilo svým opatřením ze dne 28. 8. 2015, čj. MMR-28921/2015-83/2186, aby žalovaný vydal do 30. 9. 2015 rozhodnutí o předmětném odvolání žalobce. V opatření ministerstvo cituje sdělení žalovaného ze dnů 20. 7. 2015 a 19. 8. 2015, že po shromáždění podkladů hodlá vydat rozhodnutí o odvolání. Konečně také toto opatření žalovanému uložilo, aby rozhodl o odvolání.

[13] Z popsaných postupů se tak podává, že celou dobu, krom pochybnosti Krajského soudu v Brně a dále postupu žalovaného od 18. 11. 2015, se v případě podání žalobce doručené žalovanému dne 12. 1. 2012 jednalo o odvolání. Podle zdejšího soudu v návaznosti na dále citovanou judikaturu a také zásady činnosti správních orgánů (zejména podle § 6 odst. 1 věty první správního řádu - zásada rychlosti a efektivity – srov. pojem „vyřizuje věci“) mělo být posouzeno předmětné podání jako odvolání a jako o takovém mělo být také rozhodnuto.

[14] Dle sdělení žalovaného a zasláných rozhodnutí žalovaný ke dni vydání tohoto rozsudku nevydal rozhodnutí o odvolání, toliko zaslal 18. 11. 2015 spis Magistrátu města Prostějova k dalšímu postupu. Magistrát města Prostějova sice vydal dne 11. 2. 2016 oznámení o zahájení řízení, v němž posuzoval otázku, zda je žalobce účastníkem řízení o změně části shora specifikované stavby a dne 26. 2. 2016 rozhodl, že žalobce účastníkem tohoto řízení není. Avšak rozhodnutí o odvolání samotném nebylo do dne rozhodnutí soudu vydáno.

[15] Proto soud shledal, že žalovaný je nečinný. V souladu s právním názorem podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2009, čj. 2 As 25/2007 – 118, jde v souzené věci o případ, kdy opomenutý účastník vystoupí poté, co správní orgán již vyznačil nabytí právní moci a účastenství správní orgán současně popírá. Odvolání žalobce žalovaný zamítl dne 20. 6. 2012.

[16] Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2013, čj. 62 A 72/2012 – 96. Rozhodnutí o odvolání znovu do dne rozhodnutí soudu nebylo vydáno. Přitom podle citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu měl žalovaný otázku účastenství žalobce ve správním řízení posoudit jako otázku předběžnou v rámci odvolacího řízení a úvahy vtělit do rozhodnutí o odvolání. Žalovaný namísto toho postoupil spis Magistrátu města Prostějova, který podle § 28 odst. 1 správního řádu vydal usnesení o tom, že žalobce účastníkem řízení nebyl. I toto usnesení bylo vydáno až dne 26. 2. 2016, tj. více než dva roky a bez jednoho dne pět měsíců od právní moci (dne 27. 9. 2012) zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2013, čj. 62 A 72/2012 – 96, tedy po marném uplynutí lhůt k vydání rozhodnutí o odvolání podle § 71 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2015) a současně i podle opatření Ministerstva pro místní rozvoj proti nečinnosti ze dne 28. 8. 2015, vydaného podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu (lhůta byla určena do 30. 9. 2015; od tohoto data uplynulo více než pět měsíců). Vydání usnesení o nepřiznání účastenství Magistrátem města Prostějova nečinnost ke dni rozhodnutí soudu ve smyslu právního názoru Nejvyššího správního soudu i opatření ministerstva nezhojilo. Žalobci svědčilo veřejné subjektivní právo na vydání rozhodnutí ve věci, tj. rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.

[17] Pro úplnost soud dodává, že žaloba byla podána ve lhůtě podle § 80 s. ř. s., tj. do jednoho roku od okamžiku, kdy marně uplynula lhůta stanovená správním řádem pro vydání rozhodnutí (po vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti podle správního řádu).

[18] Vzhledem k tomu, že soud shledal nečinnost žalovaného podle § 79 odst. 1 s. ř. s. a žalobu jako důvodnou, uložil žalovanému podle § 81 odst. 2 s. ř. s. ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o předmětném odvolání žalobce.

[19] Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci a podání žaloby 2 x 3.100 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K celkové částce 6.800 Kč náleží podle § 57 odst. 2 s. ř. s. daň z přidané hodnoty ve výši 1.428 Kč. K náhradě nákladů řízení náleží i náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Celková odměna za zastupování a náhrada nákladů řízení činí 10.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 2. 3. 2016

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu